Dosarul nr. 5r-229/2025
4-25005850-12-5r-20012025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

26 martie 2025 **mun. Chișinău**

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
În componența:
Președintele ședinței, judecător Angela Vasilenco
Grefier Alexandru Carp
În absența:
Petiționarului Alexandru Roșca
Agentului constatator al INSP a IGP Mihail Mușet
(în privința căruia au fost întreprinse măsurile necesare și de rigoare privind citarea legală)

examinând în ședință de judecată publică, în limba română, în sediul instanței, contestația depusă de **Alexandru Roșca, data nașterii *****IDNP***** domiciliat în*******împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. DCT03 894913 din 23.12.2024, întocmit de către agentul constatator al Inspectoratului Național de Securitate Publică a IGP, Mușet Mihail, pe semnele contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) din Codul contravențional, prin care a fost sancţionat cu amendă în cuantum de 12 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 600 lei,-

c o n s t a t ă:

La 23.12.2024, agentul constatator al Inspectoratului Național de Securitate Publică, Mușet Mihail a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. DCT03 894913, prin care Roșca Alexandru a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) din Codul contravențional, fiind emisă decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale cu amendă în cuantum de 12 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 600 lei .

În fapt, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie, în acţiunile lui Roșca Alexandru a fost reţinut că la data de 23.12.2024 orele 12:53 deplasându-se în mun. Chișinău loc. Vatra cu mijlocul de transport de model „*****cu n/î *****, a depășit limita de viteză pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră, deplasându-se cu 65 km/oră, prin localitate, ignorând în consecinţă prevederile pct.

47 spct. 1) al Regulamentului circulaţiei rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009.

La data de 13.01.2025, petiţionarul Roșca Alexandru, a depus o contestație împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. DCT03 894913 din 23.12.2024, care a fost înregistrată la 03.09.2024, cu numărul de intrare „235", prin care a solicitat admiterea contestației, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare adoptată în privința lui și încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptei contravenționale.

În motivarea contestației a indicat că, *prin decizia conținută în procesul-verbal cu privire la contravenție din 23.12.2024, întocmit de agentul constatator Mușet Mihail, din cadrul INSP, a fost sancționat pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin.(l) Cod Contravențional „Depășirea vitezei de circulație stabilite pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră, ce se sancționează cu amendă de la 12 la 18 de unități convenționale cu aplicarea a 3 puncte de penalizare. Menționează că cu decizia și procesul verbal în cauză nu este de acord și solicit să fie anulate cu încetarea procesului contravențional.*

Astfel, potrivit fișei de repartizare a dosarului, contestaţia şi materialele dosarului contravenţional au fost expediate în adresa Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani), fiind repartizate judecătorului Angela Vasilenco la 20.01.2025.

Petiționarul Roșca Alexandru, fiind citat legal despre locul, data și ora examinării cauzei contravenționale, prin citație scrisă la adresa de domiciliu, nu s-a prezentat în instanţa de judecată, nu a comunicat motivele neprezentării sale și nu a solicitat examinarea cauzei în absenţa sa, iar în acest context, instanța de judecată precizează că a fost respectată procedura de citare legală, întrucât erori tehnice în procesul expedierii nu au fost semnalizate.

Agentul constatator al Inspectoratului Național de Securitate Publică a IGP, Mușet Mihail, fiind citat legal despre locul, data și ora examinării cauzei contravenționale, prin citație scrisă expediată la adresa electronică, nu s-a prezentat în instanţa de judecată, nu a comunicat motivele neprezentării sale și nu a solicitat examinarea cauzei în absenţa sa, iar în acest context, instanța de judecată precizează că a fost respectată procedura de citare legală, întrucât erori tehnice în procesul expedierii nu au fost semnalizate.

În subsidiar, instanţa mai precizează că în partea ce ține de citarea participanților, este pertinentă şi jurisprudenţa CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță şi de a se apăra (cauza *Poitrimol împotriva*

Franţei, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

La fel, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (*Diaz Ochoa împotriva Spaniei*, 22 iunie 2006, § 48, și *S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României*, 8 ianuarie 2013, § 30) şi respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (*Ovuş împotriva Turciei*, 13 octombrie 2009, § 48).

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, dar petiționarul și agentul constatator nu s-au prezentat în instanța de judecată, în pofida înştiinţării despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei.

Examinând contestația și verificând procesul-verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond şi de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu mențiunile agentului constatator şi materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

Instanţa statuează că contestația împotriva deciziei inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. DCT03 894913 din 23.12.2024, a fost expediată de către petiționar la 09.01.2025, fiind înregistrată în cancelaria INSP la data de 13.01.2025 cu nr. „235”. Procesul verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în absența făptuitorului. *Având în vedere faptul că la materialele cauzei contravenționale nu se regăsește nici un înscris care ar dovedi faptul înmînării actului contestat sau expedierea în adresa acestuia a copiei de pe procesul verbal instanța va repune în termen contestația și o va considera ca depusă cu respectarea termenului de 15 zile, prevăzut de art. 448 alin. (1) din Codul contravențional*.

În drept, instanţa notează că în conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Totodată, potrivit art. 381 alin. (4) din Codul contravenţional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

În baza art. 440 alin.(1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din cod, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

La fel, din conţinutul art. 400 alin. (1) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la art. 228–243 se constată şi se examinează de către poliţie.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (*Zilibergerg împotriva Moldovei*, § 35, 1 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, 4 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. DCT03 894913 din 23.12.2024.

Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) Cod Contravențional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură

caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Potrivit dispozițiilor art. 440 alin. (1) din Codul Contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În conformitate cu alin. (1) al art. 442 din Codul Contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

În speță, la data de 23.12.2024, agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției, a întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT03 894913 potrivit căruia, Roșca Aexandru la data de 23.12.2024 orele 12:53 deplasându-se în mun. Chișinău loc. Vatra cu mijlocul de transport de model „***** cu n/î ***** a depășit limita de viteză pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră, deplasându-se cu 65 km/oră, prin localitate.

Procesul-verbal de constatare a contravenției a fost întocmit la 23.12.2024, în absența petiționarului Roșca Alexandru, acest fapt nefiind consemnat de către un martor asistent.

Contestația fost expediată la data de 09.01.2025, prin intermediul Oficiului Poștal și înregistrată în cancelaria INSP la data de 13.01.2025 cu respectarea termenului prevăzut de art. 448 alin.(5) Cod contravențional.

Cu referire la presupusa faptă contravenţională incriminată lui Roșca Alexandsdru instanţa de judecată ţine să constate următoarele.

Potrivit normei contravenţionale incriminate se sancţionează fapta – depășirea vitezei de circulație stabilite pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră.

Raportînd circumstanţele de fapt stabilite în cadrul cercetării judecătoreşti la normele de drept aplicabile cazului, instanţa de judecată găseşte nefondate concluziile agentului constatator aferent vinovăţiei conducătorului auto Roșca Alexandru, în comiterea încălcării regulilor circulaţiei rutiere.

Potrivit prevederilor art. 8 alin. (1), (2) Cod Contravențional, persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăţie. Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Conform prevederilor art. 14 alin. (1)-(3) Cod Contravențional, contravenţia se săvârşeşte cu intenţie sau din imprudenţă. Contravenţia se consideră săvârşită cu intenţie dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conştient survenirea acestor urmări. Contravenţia se consideră săvârşită din imprudenţă dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod uşuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deşi trebuia şi putea să le prevadă.

În conformitate cu prevederile, art. 425 alin.(1) Cod contravenţional, probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

Alineatul (2) stipulează că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

În acelaşi timp, potrivit art. 442 alin. (1) Cod contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Instanța reține că, la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție agentul constatator nu a ținut cont de prevederile art. 440 alin. (1) Cod contravențional, care reglementează că, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de

trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Din materialele cauzei instanţa de judecată reţine că, la caz nu au fost administrate probe certe care ar indica asupra faptului că anume Roșca Alexandru este vinovat de comiterea contravenției incriminate.

Astfel, materialul contravențional este compus din foaia de titlu, procesul-verbal nr. DCT03 894913 din 23.12.2024, planșele fotografice, buletinul de verificare metrologică, declarația privind identitatea conducătorului vehiculului în momentul comiterii contravenției *care este necompletată* și cazierul contravențional drept mijloc de probă obţinut prin intermediul sistemului de monitorizare video a traficului, din care rezultă imaginea automobilului care ar aparţine petiţionarului Roșca Alexandru.

Totodată, din planșa fotografică anexată, nu este clară identitatea persoanei aflate la volanul autoturismului și circumstanțele comiterii faptei contravenționale.

Mai mult, potrivit art. 443 alin.(8) Cod contravenţional, în cazul în care contravenţia prevăzută la capitolul XIII al cărţii întîi a fost constatată cu ajutorul mijloacelor tehnice certificate sau al mijloacelor tehnice omologate şi verificate metrologic, *agentul constatator, după stabilirea identităţii conducătorului de vehicul, poate încheia procesul-verbal şi în absenţa persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional.* În procesul-verbal încheiat în cazurile prevăzute de prezentul alineat se indică tipul, modelul şi numărul de identificare al mijlocului special cu ajutorul căruia a fost constatată contravenţia.

Potrivit prevederilor art. 443[1] Cod contravenţional:

(1) În cazul autosesizării privind săvârşirea contravenţiilor prevăzute la art.236, 238 şi art.240 alin.(2), constatate cu mijloace tehnice certificate/omologate şi/sau cu mijloace de măsurare adecvate şi verificate metrologic sau etalonate în conformitate cu prevederile actelor normative ce funcţionează în regim automatizat, dacă agentul constatator este în imposibilitate de a determina identitatea conducătorului vehiculului, acesta expediază o solicitare la domiciliul (sediul) proprietarului sau al posesorului vehiculului privind depunerea declaraţiei cu privire la identitatea conducătorului vehiculului, cu informarea despre răspunderea contravenţională sau penală pe care o poartă în caz de necomunicare a informaţiei solicitate sau de comunicare a informaţiei false. Solicitarea este expediată prin poştă, cu scrisoare recomandată cu aviz de primire, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea solicitării şi confirmarea primirii acesteia.

(2) După recepţionarea solicitării agentului constatator, proprietarul sau posesorul vehiculului (persoană fizică sau juridică), în termen de 60 de zile lucrătoare, este obligat să depună la autoritatea competentă din cadrul căreia face parte agentul constatator o declaraţie cu privire la identitatea conducătorului

vehiculului în momentul săvârşirii contravenţiei constatate în condiţiile alin.(1), care va conţine:

a) numele, prenumele, domiciliul, datele de contact şi semnătura proprietarului vehiculului;

b) numele, prenumele, domiciliul şi datele de contact ale persoanei căreia i-a fost transmis vehiculul cu care a fost săvârşită contravenţia;

c) după caz, alte informaţii relevante.

(3) În cazul în care proprietarul sau posesorul vehiculului este minor, obligaţia de a depune declaraţia cu privire la identitatea conducătorului acestuia în momentul săvârşirii contravenţiei revine părinţilor acestuia sau persoanei la întreţinerea căreia se află minorul.

(4) În cazul în care, în termenul prevăzut la alin.(2), proprietarul sau posesorul vehiculului comunică identitatea conducătorului vehiculului cu care a fost săvârşită contravenţia, agentul constatator încheie în privinţa conducătorului proces-verbal cu privire la contravenţie în condiţiile art.443 alin.(8).

(5) În cazul în care, după expirarea termenului prevăzut la alin.(2), proprietarul sau posesorul vehiculului nu a comunicat identitatea conducătorului vehiculului cu care a fost săvârşită contravenţia, agentul constatator încheie în privinţa proprietarului sau posesorului vehiculului un proces-verbal cu privire la contravenţie, cu aplicarea sancţiunii sub formă de amendă în condiţiile art.443 alin.(8).

(6) În cazurile prevăzute la alin.(3) şi (4) ale prezentului articol, copia de pe procesul-verbal se înmânează în modul prevăzut la art.382 alin.(7).

La caz, agentul constatator a ignorat aceste prevederi legale, or pretinsa faptă contravenţională a avut loc pe data **de 23.12.2024**, fără a fi întreprinse măsuri în vederea stabilirii identităţii conducătorului auto care se afla la volanul automobilului în momentul încălcării prevederilor Regulamentului circulaţiei rutiere, în modul prevăzut de prevederile art. 443 alin.(8), 443[1] Cod contravenţional.

Mai mult, chiar şi în condiţiile stopării automobilului condus de Roșca Alexandru, agentul constatator nu a depus nici un efort pentru a stabili identitatea persoanei care de facto a condus automobilul la data şi ora încălcării fixate prin intermediul mijloacelor tehnice de constatare a încălcării.

Astfel, în loc de a solicita conducătorului auto Roșca Alexandru întocmirea unei Declaraţii privind identitatea persoanei care a condus automobilul de model *****cu n/î ***** la data de 23.12.2024, orele 12:53 min., în corespundere cu cerinţele art. 33 alin.(1) lit.b) ale Legii nr. 131/2007 privind siguranţa traficului rutier, agentul constatator, fără a deţine dovezi certe şi concludente despre persoane care a condus vehiculul, a întocmit neîntemeiat procesul-verbal în privinţa lui Roșca Alexandru.

În concordanţă cu cele expuse, instanţa mai relevă că agentul constatator a constatat fapta în mod superficial, motiv pentru care instanţa consideră că poziţia de acuzare, este una alterată şi nu poate să răstoarne prezumţia de nevinovăţie, existând dubii rezonabile privind comiterea faptei de către petiţionar.

Astfel, potrivit art.442 alin. (1) Cod contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Prin urmare, instanţa reţine că la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție nu au fost acumulate probe concludente și pertinente, ce ar demonstra faptul contravenției și anume, nu a fost stabilit faptul că Roșca Alexandru, conducând mijlocul de transport, ar fi încălcat prevederile Regulamentul Circulaţiei Rutiere și, implicit, prevederile art. 236 alin. (1) Cod contravențional, acuzaţia agentului constatator purtând un caracter declarativ şi formal.

În asemenea condiţii instanţa este în imposibilitate de a se pronunţa pe marginea vinovăţiei petiţionarului în comiterea faptei imputate, doar în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenţie.

În acelaşi timp, în cauza Anghel vs România din 04.10.2007, Curtea a reiterat constant că prezumţia de legalitate şi adevăr a procesului-verbal cu privire la contravenţie este o prezumţie lipsită de rezonabilitate şi adevăr, punînd contravenientul într-o situaţie dezavantajată.

Astfel, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravenţional. În alţi termeni, atît timp cît faptele descrise în conţinutul actului nu sunt confirmate prin alte mijloace de probă, asupra acuzaţiei înaintate persoanei pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiul de drept *in dubio pro reo.*

În acelaşi timp, instanţa reiterează principiul prezumţiei nevinovăţiei, garantat de dispoziţia art. 375 alin.(1) Cod contravenţional, care prevede că, persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Potrivit prevederilor art. 375 alin. (3) Cod contravenţional, concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri, toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional. Reieşind din considerentul că pe cazul dat există

doar poziţia agentului constatator şi, pornind de la prevederile normei de drept nominalizate, instanţa de judecată reţine că fapta contravenţională nu a fost probată.

În consecință, instanţa stabileşte lipsa temeiurilor legale şi întemeiate pentru tragerea la răspundere contravenţională a făptuitorului, circumstanţe ce determină încetarea procesului contravenţional pornit în privinţa lui Roșca Alexandru, din lipsa faptului contravenţiei în acţiunile acestuia.

Conform prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) Cod Contravenţional, procesul contravenţional pornit încetează dacă nu există faptul contravenţiei. Reieşind din circumstanţele enunţate raportate la norma de drept nominalizată, instanţa de judecată consideră necesar de a înceta procesul contravenţional în privinţa lui Roșca Alexandru.

În conformitate cu prevederile art. 461 alin. (1) Cod Contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanța de judecată încetează procesul contravențional.

Astfel, în urma examinării materialelor cauzei, raportând circumstanţele de fapt stabilite în cadrul cercetării judecătoreşti la normele de drept aplicabile cazului, instanţa stabileşte găseşte nefondate concluziile agentului constatator aferent vinovăţiei conducătorului auto, Roșca Alexandru, în comiterea încălcării regulilor circulaţiei rutiere, circumstanţe ce exclud tragerea la răspundere contravenţională a acestuia, din lipsa faptei contravenționale.

Conform prevederilor art. 458 Cod contravenţional, la adoptarea hotărârii în cadrul procesului instanţa de judecată urmează să determine caracterul veridic al contravenţiei imputate; existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; vinovăţia persoanei atrase la răspundere contravenţională; existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; precum şi alte aspecte importante pentru soluţionarea cazului.

În final, examinând argumentele invocate de către petiţionar în susţinerea contestaţiei, în coroborare cu materialele procedurii contravenţionale şi normele materiale şi procesuale ce reglementează domeniul vizat, instanţa concluzionează că, contestaţia urmează a fi admisă, cu dispunerea anulării deciziei cu privire la comiterea contravenției, în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. DCT03 894913 din 23.12.2024 şi încetării procesului contravenţional pornit în privinţa lui Roșca Alexandru, în baza art. 236 alin. (1) Cod contravenţional, din lipsa faptului contravenţiei.

În baza materialelor cauzei și având în vedere prevederile articolelor 395 alin. (1) pct. 2), 441 alin. (1) lit. a), 460, 461 alin. (1) şi 462-463 din Codul contravențional, instanța de judecată,-

HOTĂRĂŞTE:

Se repune în termen și se admite contestaţia înaintată de petiționarul Roșca Alexandru.

Se anulează procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT03 894913 din 23.12.2024 și decizia de sancționare emise în baza acestuia, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzută de art. 236 alin. (1) din Codul contravențional fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 12 unităţi convenţionale.

Se încetează procesul contravențional intentat împotriva lui Roșca Alexandru motiv că nu există faptul contravenției

Copia hotărârii de expediat persoanelor interesate.

Hotărârea este definitivă, însă cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Președintele ședinței,
judecător **Angela Vasilenco**